

jeg har fremdraget, ham ikke fuldkommen klart. Det er jo imidlertid aabenbart, at det fuldstændig staar i vor egen Magt at afværge de her fremhævede Følger, naar den spanske Regjering ikke uden nye Lovbestemmelser i den spanske Lovgivning kan paalægge vore Skibe forøgede Afgifter i spanske Havne. Derfor har jeg anset det for rigtigt at stille dette Forslag, men paa den anden Side ogsaa at indskrænke mig til dette. Nu oplyses der jo rigtignok i den Fremstilling af Forhandlingernes Gang, som er fremkommet fra Ministeriet — oversendt fra Udenrigsministeriet — og som findes aftrykt i Betænkningen over Forslaget til Rigsdagsbeslutning, at vor Regjering under Forhandlingerne har spurgt den spanske Underhandler, hvorvidt man ønskede, at den Tillægsafgift paa Skibe, som er paalagt i vor Lovgivning, skulde forsvinde, men at den spanske Underhandler den Gang ingen Bægt lagde derpaa, og den danske Regjering stod derfor faktisk uden Vaaben overfor Spanien. Dette skete den Gang, men et andet Spørgsmaal vil det være, hvorvidt det ikke vil enten nøde den spanske Regjering til eller afgive et Paastud for den spanske Regjering til, dersom Traktaten ikke kommer i Stand, at beraabe sig paa, at Danmark i Kraft af den bestaaende danske Lovgivning har lagt en Tillægsafgift paa spanske Skibe i danske Havne, hvorfor den selv enten anser sig forpligtet eller finder sig foranlediget til at tage Represalier mod os. Ifølge vor Lovgivning er det jo Regjeringens Pligt at paalægge en Tillægsafgift af 50 pCt. paa uprivilegerede Staters Skibe i Fart til og fra et Sted i Europa, men ligesom den høitærede Regjering i sit sidste Toldlovsforslag har stillet Forslag om, at dette skal indskrænkes til en Bemyndigelse for Regjeringen, saaledes er der i dette Tilfælde særlig Opfordring til at indskrænke Bestemmelsen dertil, thi derved vil det blive Regjeringen muligt at hæve denne Tillægsafgift for de spanske Skibe. Jeg har indskrænket Forslaget dertil, og jeg har ogsaa i andre Henseender indskrænket det til det udtrykkelig foreliggende Tilfælde, idet jeg har begrænset Tiden til Udgangen af Juni 1887, til det Tidspunkt, da Spanien vil have optaget sine Traktatforhandlinger med alle andre Magter og skal have nye Traktater fra alle Sider. Jeg har indskrænket det til at gjælde lige overfor Spanien, eftersom jeg ikke har ønsket fra min Side at give Regjeringen nogen direkte eller indirekte Opfordring til at indlede Forhandlinger med andre Magter; det maa være den ærede Regjeringens egen Sag at træffe de Foranstaltninger, som

den ærede Regjering anser for ønskelige og rigtige for dette Tilfælde. Jeg har indskrænket det til det udtrykkelig foreliggende Tilfælde for at sætte Regjeringen i Stand til at ophæve denne Tillægsafgift for spanske Skibe, som vor nu bestaaende Lovgivning i Følge Slutningen af § 52 i Loven af 4de Juli 1863 har været nødt til at paalægge spanske Skibe fra det Dieblit, da den hidtilværende Traktat med Spanien udløb. Dette er altsaa Meningen og Hensigten med det Forslag, jeg har indbragt, og jeg skal nu henstille de Overveielser, jeg her har fremjat, til den høitærede Ministers og ærede Medlemmers nærmere Prøvelse.

Finansministeren (Strup): Allerede under Behandlingen af Lovforslaget om Toldafgifterne for nogle Dage siden blev der saavel af den ærede Ordfører som fra anden Side gjort Bemærkninger om det Forhold, som den ærede Ordfører nu har gjort til Gjenstand for et særligt Lovforslag. Man ansaa det for nødvendigt eller rigtigt at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, at dersom man ikke kom til en endelig Vedtagelse af en Traktat med Spanien, vilde den nugældende Bestemmelse om, at uprivilegerede Staters Skibe skulde betale en Tillægsafgift her, kunne foranledige den spanske Regjering til at paalægge vore Skibe en forhøiet Afgift der. Det er selvfølgelig ganske overflødig at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa dette Forhold, da den har havt og har maattet have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, ialfald fra det Dieblit af, hvor det syntes tvivlsomt, om den Traktat, Regjeringen har været saa stærkt tilskyndet til at faae affuttet, ogsaa kunde blive godkjendt fra dette Things Side. Jeg afholdt mig under Toldlovens Behandling dengang fra at gaa ind paa dette Æmne, fordi jeg ansaa det for at være meget uheldigt for Tiden at gjøre det til Gjenstand for en offentlig Forhandling. Det samme Hensyn skal afholde mig fra at gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal nu, og jeg skal indskrænke mig til at gjøre et Par korte Bemærkninger med Hensyn til selve Lovforslagets Affattelse. Jeg

Rettelser.

Sp. 2623, R. 7 f. n.: „Handelstraktaten“, læs: „Handelsstanden“.

— 2731, R. 13 f. n.: „1864“, læs: „1863“.